

„Единадесетъ дни съмъ тукъ. Не се чувствувамъ добре. Отпадналъ съмъ и губя сили“.

29 априлъ е последниятъ день отъ неговото пжтешествие. Заповѣдалъ да го изнесатъ отъ колибата му. Водата придошла и трѣбвало да се търси друго сухо мѣсто. Стигнали до малкото селище Илала, гдето го сложили на земята, за да си почине, докато му построятъ колибка. Положенъ на голо и неудобно легло, той прекаралъ нощта спо-

койно. На другия день разговарялъ съ туземцитѣ и ги разпитвалъ за близката рѣка Луа пили. Всички забелязали, че той е къмъ края на своя животъ. Нощта прекаралъ спокойно, но въ 4 часа сутринята, младиятъ мжжъ, който дежурилъ при входа на колибата, повикалъ стария слуга да му съобщи за смъртта на господаря му Ливингстонъ. Намѣрили го колѣничилъ, съ глава опрѣна на земята и ржце сложени подъ глава, като че се моли. Той заминалъ, за да се не върне — на 4 май 1873 г.